

pensamentera f. p.
(planta)

pensant adj. Que pensa

pensar v. intr. i tr.

No a part

intr. Sovenir i'exercir la facultat de concebre, de jutjar, d'infereir (contraponent a percebre simplement amb els sentits); posseir aquesta facultat. És un home que pensa molt bé. La llibertat de pensar. Jo penso, doncs jo sóc.

| Pensar en alguna persona, en alguna cosa, a fer alguna cosa,